

Rechtsbijstand in gevaar

IN DIT NUMMER:

**Rechts-
bijstand
in gevaar** 1

Getuigenis 2
**André
Degand**

Woorden 2
**uit gesloten
centra**

Bijgevoegd:
Jaarverslag
2012

Wist u dat Minister van Justitie Turtelboom, in alle onverschilligheid, de tweedelijns rechtsbijstand gaat hervormen? Dit is de hulp geboden door aanstelling van een pro deo-advocaat door het Bureau Juridische Bijstand (BJB) voor het leiden van een procedure. De eerstelijns rechtsbijstand beoogt daarentegen de eerste raad, namelijk de basisinformatie die de rechtsonderhorige in staat moet stellen om kennis te nemen van zijn rechten en van de concrete mogelijkheden om die voor de Belgische overheid in te roepen.

Nu de vraag naar rechtsbijstand een jaarlijkse toename van 10 % kent, beoogt de hervorming een vermindering met 25% van diens begroting. Tussen de besproken maatregelen komt er een 'remgeld' ten laste van elke begunstigde voor, alsook de uitsluiting van de administratieve geschillen, waaronder deze van de vreemdelingen, uit het voordeel van de rechtsbijstand! Dit zou betekenen dat juridische bijstand buiten bereik van de opgesloten vreemdelingen zou komen.

Als NGO die werkt voor opgesloten vreemdelingen hoeft JRS-Belgium zich niet uit te spreken over de invulling van de financiering van de rechtsbijstand. Onze bezoekers zijn daarentegen goed geplaatst om de behoeftes van bepaalde categorieën vreemdelingen te identificeren, de efficiëntie van het systeem te schatten en de mogelijke gevolgen van de hervorming voor het publiek dat zij ontmoeten aan het licht te brengen.

Daarom ijvert JRS er, samen met zijn partners in de koepelorganisaties, Vluchtelingenwerk Vlaande-

ren (VwV) en Coordination et Initiatives pour Réfugiés et Etrangers (CIRE) voor dat de procedurele rechten van elke persoon die van haar vrijheid wordt beroofd in de praktijk effectief kunnen worden aangewend. Dit grondrecht ligt verankerd in de Europese Verklaring van de Rechten van de

Mens. Zo hebben wij ons bij het platform 'Justice pour tous' gevoegd: een actiegroep waarin verenigingen, magistraten en advocaten sinds een tiental jaren de toegang van elkeen tot het recht en tot het gerecht bevorderen.

Een eerste doelstelling van JRS is ervoor te zorgen dat de Staat, onder druk van zijn huidige begrotingsmoeilijkheden, niet nalaat het systeem in zijn geheel van tevoren te evalueren, met inbegrip van de werking van de eerstelijns rechtsbijstand.

In de gesloten centra behoort deze opdracht eerst tot de sociale dienst. Vaak moeten de bezoekers van maatschappelijke organisaties echter compenseren of, minstens, de gedetineerde helpen zijn toestand te objectiveren en de opportuniteit te overwegen de aanstelling van een advocaat aan te vragen. Dit komt uiteraard de gedetineerde ten bate, die anders door

de onzekerheid over zijn lot nutteloos wordt beangstigd. Maar een systematische tussenkomst van bij het begin van de opsluiting zou daarenboven tal van procedures kunnen besparen die in paniek juist vóór het verstrijken van een termijn worden ingediend.

Wij zijn ook bezorgd over de zeer ongelijke kwaliteit van de hulp die door pro deo-advocaten wordt verleend en dringen erop aan dat de voorgestelde hervorming gepaard gaat met een versterking van de vorming van de pro deo-advocaten alsmede van het toezicht

over de kwaliteit van hun prestaties. Het maatschappelijk middenveld heeft hiertoe trouwens zijn diensten aangeboden.

Vooraleer brutale uitgavenbesnoeiingen te overwegen vragen wij aan de Staat (Dienst vreemdelingenzaken, Fedasil) en andere openbare diensten (OCMW's,...) onverwijld de regelgevingen en goede praktijken aan te nemen die tal van gerechtelijke of administratieve procedures zouden kunnen besparen, en zodoende het beroep op de rechtsbijstand reeds in te perken.

Tenslotte, en vooral, hopen wij dat de contacten die dezer dagen werden gelegd de regering ertoe zullen leiden naar de ervaring van het maatschappelijk middenveld te luisteren.

Baudouin VAN OVERSTRAETEN
Directeur

Getuigen dat ze bestaan

Sinds bijna vijf jaar breng ik bezoeken in de gesloten centra te Merksplas en Brugge. Er waren niet minder dan 78 bezoeken aan 3 personen uit 18 verschillende landen, van Marokko tot Burundi, van Afghanistan tot Kosovo, van Palestina tot Congo. Zoveel bijzondere verhalen, vaak moedige beslissingen, gevaarlijke en steeds riskante doortochten...om uiteindelijk in een soms totaal onbekend land opgesloten te geraken. Het gebeurt ook dat zij er al meerdere jaren met vrouw en kinderen wonen.

Waarom dan tijd, energie (ongeveer 15.000 km met de wagen of met het openbaar vervoer) en geld gaan besteden aan het doorbrengen van een uurtje met mensen die men waarschijnlijk nooit meer zal zien? Het antwoord zit vervat in de volgende woorden: **getuigen dat zij bestaan**. Zo wil ik de opmerking logenstraffen van die Oostendse politieagent aan een Marokkaan die nochtans sinds twee jaar in België leefde en werkte: *“U heeft geen papieren, u bestaat dus niet!”*

Welke hun route ook moge zijn, ze zijn er wel degelijk, mensen die op ons lijken, in noodtoestand. Wij gaan naar hen toe om hen te betuigen dat het de moeite waard is hen te ontmoeten, naar hen te luisteren en hen zodoende in staat te stellen hun geschiedenis (her) op te bouwen. Ik blijf getroffen door hun nood om te spreken, te vertellen, uit te leggen, hun gevoelens, hopen

en ook hun woede uit te spreken. Men kan zich de stress veroorzaakt door een verblijf in een gesloten centrum moeilijk inbeelden, waar alle dagen op elkaar gelijken, in angstvallige afwachting van een beslissing die het einde van een droom kan betekenen, de terugkeer in een vijandig of totaal vreemd geworden land, een invrijheidstelling die meestal gepaard gaat met een bevel om het land te verlaten en het weer onderduiken met de permanente onveiligheid dat het met zich meebrengt.

Wat een vreugde wanneer ik, daags na hun vertrek uit het centrum, een bericht ontvang met nieuws vanuit Tunesië, Congo...of

vanuit België, waarin bevestigd wordt dat onze korte ontmoetingen deugd hebben gedaan.

Allen die met JRS-Belgium meewerken hebben in uw naam gekozen deze personen nabij te zijn en hen een begeleiding aan te bieden, een hulp, een bijstand. Zij maken deel uit van een enorme samenzwering om personen bij te staan die op weg zijn gegaan om aan het geweld, aan de ongerechtigheid en aan de honger te ontsnappen. Ik ben gelukkig dat ik daaraan voor een klein deel kan bijdragen.

André Degand

Enkele plattelandsbewoners in Kosovo dragen hun boodschappen, ondanks de wegblokkades. © NRC Handelsblad

Woorden uit de gesloten centra

Een ingang van het “Centrum voor Illegale Merksplas”, dat zich vlakbij Turnhout bevindt, in een voormalige kolonie voor “landlopers”. © JRS-B

“God is de beste hulp en motivatie die je maar kunt hebben.” (Fedor, Rusland, Brugge, zegt dit met een mengeling van spot en bewondering over een medegedetineerde)

“Iedereen zal toch liegen als hij in het nauw gedreven wordt, om te overleven. Hoe kunnen ze me dan eerst in het nauw drijven en me daarna verwijten dat ik niet de waarheid spreek?” (Fedor, Rusland, Brugge)

“Hoe kan ik het Belgische rechtssysteem vertrouwen als ze me zo behandelen?” (Bardhosh, Albanië, Merksplas)

« Ik had niet gedacht dat dit ooit zou beleven... ik heb nooit iets dergelijks gekend.» (Mawusse, Togo, Caricole)

“Het is als in een film. ... Al het materiële heeft zijn betekenis verloren.” (Loubna, Algerije, Brugge, over haar opsluiting en wat het in haar teweegbrengt.)

JAARVERSLAG 2012

De overheden van het land tonen zich enigszins tevreden over het beheer van de vluchtelingenstromen in 2012: het aantal asielaanvragen daalde, de opvangcrisis is opgelost en de achterstand in het onderzoek van de aanvragen is aan het verdwijnen. Nochtans zei het CIRE (*Coordination et initiatives pour réfugiés et étrangers*, de Franstalige tegenhanger van het Overlegcentrum voor Integratie van Vluchtelingen [OCIV]) in haar nieuwjaarswens: "Bij de CIRÉ zijn we er niet van overtuigd dat het in 2012 gevoerde asiel en migratiebeleid echt zo 'efficiënt' en 'humaan' was! We hopen dat de regering en de samenleving over het algemeen in 2013 eens gaan denken aan verandering in plaats van aan lapmiddelen... Dat men zich eens gaat bezighouden met de echte redenen die de migranten op de vlucht jagen, in plaats van hardnekkig de grenzen te controleren en tot elke prijs het aantal asielaanvragen te doen dalen..."

Tegen de achtergrond van die algemene context willen we het even hebben over Afghanistan, Syrië en de zogenaamd 'veilige' landen.

Afghanistan: terwijl de Dienst Vreemdelingenzaken de jongste jaren slechts heel weinig Afghanen had uitgewezen, hebben de

bezoekers van de gesloten centra vastgesteld dat er sedert de maand juli 2012 een toename was van het aantal uitwijzingen naar Afghanistan. Op voorwaarde dat de Afghaanse ambassade iemand als een onderdaan van dat land identificeert, levert de Dienst Vreemdelingenzaken dikwijls zelf een Europese geleidebrief af, waarvan de wettelijkheid allesbehalve vaststaat, om tot uitwijzing over te gaan.

Syrië: over Syrië heeft Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties in december 2012 een nota gepubliceerd, waarin men het volgende kan lezen: "Voor zover de toestand in Syrië onstabiel is en nog enige tijd kan blijven, stelt het UNHCR het op prijs dat de Staten de gedwongen terugkeer hebben opgeschort van personen met de Syrische nationaliteit en van wie zijn gewone verblijfplaats in Syrië heeft, met inbegrip van degenen wier asielaanvraag werd verworpen. Dergelijke maatregelen moeten worden getroffen tot de toestand inzake veiligheid en mensenrechten voldoende verbeterd is om een veilige, waardige en duurzame terugkeer mogelijk te maken."

Veilige landen: 2012 is het eerste jaar waarin het beginsel werd toegepast, volgens hetwelk aan een onderdaan van een als veilig beschouwd land – namelijk Albanië, Bosnië-Herzegovina, de Fyrom (de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië), Kosovo, Servië, Montenegro en Indië – asiel kan worden geweigerd op basis van een veronderstelde afwezigheid van vervolging in dat land. Op de ongeveer 20.000 beslissingen die in 2012 werden genomen door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen, treft men, naast 15 % erkenningen van het vluchtelingenstatuut en 7 % toekenningen van subsidiaire beschermingsstatuut, een niet te verwaarlozen 3,5 % van gevallen aan, waarin de aanvraag niet in overweging werd genomen wegens de toepassing van de splinternieuwe wetgeving betreffende de "veilige landen".

Duitse soldaten in Prizren, in Kosovo. De VN-missie ter plaatse heet UNMIK. © Die Zeit 2011

Het team

In 2012 werd het team van JRS-B versterkt door Marie-Françoise Assoignon, die zich toelagde op bezoeken aan het centrum van Vottem, en werden er twee "nieuwkomers" geaccrediteerd: Héroïse Oldenhove te

Merksplas en in de 'terugkeerhuizen' en Wouter Blesgraaf te Brugge.

Marie Bouvier, die al sinds twee jaar het voormalige centrum 127 bezocht, is

'meeverhuisd' naar het nieuwe centrum Caricole, dat in de maand mei werd geopend. Zij was vroeger vrijwilligster, maar werd in 2012 halftijds in dienst genomen.

Het is zeker een grote verdienste van dit team, dat het goed is blijven werken ondanks de afwezigheid en later het ontslag om gezondheidsredenen van zijn nieuwe directrice, Rozemarijn Vanwijnsberghe. In de tussentijd nam Nathalie Salazar de leiding over en werd ze tijdelijk vervangen als bezoeker van het centrum van Brugge.

Op één september kreeg het team uiteindelijk een nieuwe directeur, namelijk Baudouin Van Overstraeten. Die wil op het terrein aanwezig zijn door om beurten elk centrum te bezoeken, op basis van twee bezoeken per maand.

Ons team vriendschappelijke bezoekers bleef in 2012 zeer goed in de weer. In afwachting van de organisatie van een hoogwaardige opleiding en scholing hebben we het aanvaarden van veel nieuwe kandidaat-bezoekers moeten afremmen.

Het team van geaccrediteerde bezoekers van JRS-B: Marie Bouvier, Nathalie Salazar Medina, Wouter Blesgraaf SJ, Baudouin Van Overstraeten (directeur), Héroïse Oldenhove en Marie-Françoise Assoignon SND. © JRS-B

De bezoeken in de gesloten centra

Ook dit jaar heeft JRS-Belgium zoveel mogelijk proberen te voldoen aan de hulpaanvragen van vreemdelingen die worden vastgehouden in de Belgische gesloten centra. Tijdens hun haast wekelijkse verplaatsingen naar de vier gesloten centra (Brugge, Caricole, Merksplas, Vottem) hebben de zes geaccrediteerde bezoekers van het team ongeveer 158 bezoeken afgelegd, wat overeenkomt met in totaal 478 begeleide personen, ofwel door één enkele ontmoeting, ofwel door gesprekken die gespreid waren over verscheidene maanden.

Ten aanzien van de schok van de opsluiting moet een JRS-bezoeker op de eerste plaats aandachtig luisteren naar de gedetineerde vreemdeling, of hij nu wordt beschouwd als *illegaal*, *niet op het grondgebied toegelaten* of *asielzoeker*. Om aan zijn behoeften tegemoet te komen, probeert de bezoeker hem nauwkeurig te informeren over zijn rechten en over de procedures die op hem van toepassing zijn. Een bezoeker kan ook optreden als tussenpersoon tussen de gedetineerde en de buitenwereld (familie, advocaat...). Soms kan hij de overheid ook wijzen op onregelmatigheden of tekortkomingen in verband met de regelgeving, teneinde die te verhelpen.

Wanneer de persoon die men ontmoet veel behoefte heeft om te praten, kan de geaccrediteerde JRS-bezoeker een vriendschappelijk bezoek voorstellen. In 2012 bestond

het netwerk van de zogenaamde *vriendschappelijke bezoekers* (die dus geen geaccrediteerde bezoekers zijn) uit een tiental vrijwilligers die bereid waren om naar de verschillende gesloten centra te gaan. Die vriendschappelijke bezoekers hadden in de loop van het jaar vier bijeenkomsten met de geaccrediteerde bezoekers om te praten over hun ervaringen en hun vragen. Dit jaar was meer bepaald gewijd aan het opstellen van een vademecum voor JRS-bezoekers.

JRS-Belgium (JRS-B) werkt samen met andere organisaties die geregeld bezoeken organiseren in gesloten centra. Een verenigingsplatform met de naam *Transitgroep* brengt om de zes weken de bezoekers samen, die deel uitmaken van *Aide aux personnes Déplacées*, van *Caritas International*, van de CIRÉ, van de *Liga voor de Mensenrechten*, van het *Point d'Appui* en van de *Solidarité Socialiste*; het geheel wordt gecoördineerd door de

CIRÉ, door *Vluchtelingenwerk Vlaanderen* en door JRS-B. Voor het begeleiden van asielzoekers kunnen de bezoekers meer bepaald rekenen op de deskundigheid van het Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen, dat in België de operationele partner is van het UNHCR. De politieke actie die gezamenlijk door de verenigingen wordt gevoerd, wordt gestimuleerd door het uitwisselen van ervaringen en het delen van informatie over de toestanden die werden aangetroffen in de gesloten centra.

In 2012 werd er bij de bezoekers van de Transitgroep een enquête gehouden om hun behoeften inzake omkadering en hun verwachtingen ten aanzien van het platform beter te leren kennen. Aansluitend daarop hebben we onze krachten gebundeld en in de maand december een eerste gecentraliseerde vorming gegeven aan vier nieuwe bezoekers van de groep.

Het centrum Caricole nabij de luchthaven Zaventem, geopend in mei 2012. © JRS-B

Bewustmaking van het publiek

Op 1 maart 2012 vond in het Maria-Theresiacollege van de KU Leuven het interdisciplinaire colloquium 'Mensen en Grenzen' plaats, dat gezamenlijk werd georganiseerd door de werkgroep 'Mens en migratie' van het *Centre for Liberation theologies* en *Jesuit Refugee Service Belgium*. Er werd op verscheidene menswetenschappen (wijsbegeerte, psychologie, sociologie, recht en taalkunde) een beroep gedaan om na te denken over de administratieve detentie van vreemdelingen in ons land. Na de voordrachten vonden er veel gedachtewisselingen plaats.

JRS-B bezocht verscheidene jezuïetencolleges om de leerlingen bewust te maken van de situatie van de asielzoekers: Erpent (Notre-Dame de la Paix), Aalst (Sint

-Jozef), Antwerpen (Onze-Lieve-Vrouw), Brussel (Sint-Jan Berchmans), Laken (Ruusbroec), Turnhout (Sint-Jozef).

JRS-B stelde zichzelf ook voor in enkele parochies: Schilde (preek in Sint-Guibertus), Etterbeek (workshop in Onze-Lieve-Vrouw van het Heilig Hart).

Een bewustmakingsdag op het Sint-Jozefscollege in Turnhout, oktober 2012. © JRS-B

JRS-B was eveneens aanwezig in publicaties zoals: *Overhoop* (Kerk & Wereld), *Dimanche* (Médias Catholiques), *Radio Spes...* en bij enkele manifestaties: *Jongerenacademie* te Brugge, *Choose Life-festival* te Zinnik, een sociale retraite die werd geleid door het *Centre Avec*, een getuigenis in een Antwerpse jezuïetencommunity (Romero).

De traditionele Provinciedag van de jezuïeten van Zuid-België en Luxemburg, die dit jaar gewijd was aan het sociaal apostolaat (Luik, 26 mei 2012), ruimde veel plaats in voor de actie van JRS-B.

Op de Wereldvluchtelingendag (20 juni) hebben verscheidene leden en vrijwilligers van het team folders uitgedeeld om het publiek te informeren over de vluchtelingenproblematiek.

We willen dit hoofdstuk over de bewustmaking niet afsluiten zonder de driemaandelijkse nieuwsbrief *JRS-B News* te vermelden.

Samenwerking met JRS-Europa

JRS is een internationale organisatie met drie niveaus: tussen het wereldniveau, dat meer dan 50 landen omvat, en het nationale niveau, waartoe de twee Belgische jezuïetenprovincies behoren, ligt het Europese niveau, dat 20 landen telt. Het regionaal bureau van JRS-Europa coördineert een aantal projecten waaraan ook JRS-B deelneemt. Zo vindt er elk kwartaal een RCM (*Regional Coordination Meeting*) plaats, waar de directeurs en coördinatoren van de verschillende nationale bureaus elkaar ontmoeten. Elk jaar is er ook een AGM (*Annual General Meeting*) voor alle Europese JRS-medewerkers. In 2012, vond die algemene vergadering plaats te Clamart (Parijs), waar ze werd voorafgegaan door een regionale coördinatievergadering. De algemene vergadering leidde tot een dubbel standpunt van JRS-Europa, enerzijds over de alternatieven voor detentie en anderzijds over de gastvrijheid. Beide teksten staan op de website van JRS-Belgium.

Naast die jaarlijkse ontmoetingen hadden we in 2012 de zesde vergadering van de *Detention Visitors Support Group* (DVSG). De JRS-medewerkers die de gesloten centra in verscheidene Europese landen bezoeken, stellen het immers op prijs om enerzijds hun ervaringen op het terrein uit te wisselen en anderzijds een over drie jaar gespreide vorming te krijgen over een van de

hoofdthema's: in 2011 ging het over het juridische aspect van het werk in detentiecentra en in 2012 over interculturele communicatie; in 2013 zal de psychosociale dimensie worden behandeld. Bovendien zijn we momenteel een handboek voor de bezoekers aan het opstellen, waarin die drie thema's aan bod komen. Een ander aspect van die ontmoetingen is het bepleiten van iets. Met het oog op het openbaar bepleiten van de zaak van de gedetineerden, hebben

trokken bij het organiseren van de studiedagen en bij het opstellen van het handboek.

JRS-Belgium neemt ook deel aan specifieke projecten waartoe JRS-Europa het initiatief nam. In 2012 werd er een onderzoek gestart naar de impact van de Dublin II-verordening over de bescherming van de asielzoekers (DIASP-project). In België werden 40 personen geïnterviewd, zowel in gesloten als in open centra, terwijl er aan de overheid informatie werd gevraagd over de toepassing van die verordening in ons land. Over dat onderzoek zal er in 2013 een publicatie verschijnen.

Ten slotte werd in 2012 ook het startschot gegeven voor de *Communications Task Force*, een werkgroep die bestaat uit een tiental Europese bureaus en die zal streven naar het verbeteren van de interne en externe communicatie van JRS. De *Task Force* omvat zowel nationale teams die al ervaring hebben op het vlak van communicatie, als andere, die dergelijke ervaring nog niet hebben maar ze wel willen opdoen. JRS-Belgium, dat tot die laatste groep behoort, zetelt in enkele commissies: interne communicatie, DIASP-onderzoek, nationale communicatiestrategie en website. De *Task Force* vergaderde tweemaal in 2012 en zal nog verscheidene keren bijeenkomen in 2013.

JRS-Europe op bezoek in Parijs: een feestelijke maaltijd die bereid werd door Senegalese vluchtelingen, in een zaal van de volkswijk la Goutte d'Or.
© JRS-Europe

de bezoekers in 2012 bijvoorbeeld geleerd hoe ze een verslag kunnen opstellen over de concrete situaties die ze in de gesloten centra aantreffen. Als lid van het organisatiecomité van de DVSG, is JRS-B sterk be-

De financiële kant

Ontvangsten:

-	Jezuïetenprovincies:	211.552
-	Scheningen:	14.352
-	Interesten:	857
-	Prestaties:	8.150
-	Varia:	3.223

Totaal: 238.134

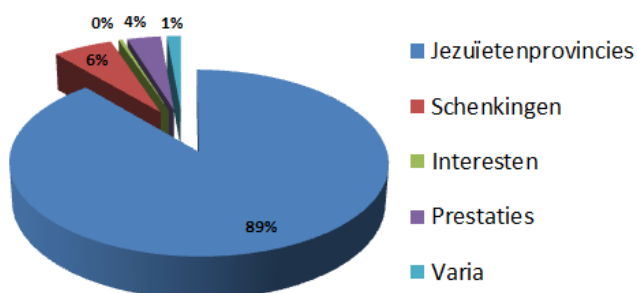
Uitgaven:

-	Personeelskosten:	152.145
-	Werking:	23.004
-	Reiskosten:	9.424
-	Bankkosten:	59

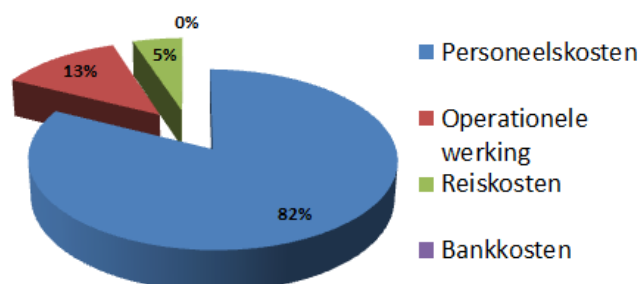
Totaal: 184.632

Financieel blijft JRS-B gezond. De dubbele directiewissel tijdens het voorbije jaar heeft ons voorzichtig gemaakt. Zo konden we het boekjaar 2012 afsluiten met een batig saldo van ongeveer 50.000 EUR.

Inkomsten JRS-B 2012

Uitgaven JRS-B 2012

Advocacy

In de loop van 2012 heeft JRS haar actie ten gunste van de migrantengezinnen en kinderen voortgezet. Zij diende samen met andere organisaties een vordering in tot nietigverklaring van de wet van 16 november 2011. Hoewel de titel van die wet veelbelovend is, aangezien daarin sprake is van het verbod op het opsluiten van kinderen in gesloten centra, voorziet de tekst zelf toch in twee gevallen in het opsluiten van gezinnen met kinderen, namelijk voor gezinnen die aan de grens werden aangehouden en die niet beschikken over de nodige documenten om het land binnen te komen, als ook voor illegaal in het land verblijvende gezinnen die de voorwaarden voor hun onderbrenging in een individuele woning niet in acht hebben genomen. De Dienst Vreemdelingenzaken bouwt momenteel vijf gesloten wooneenheden op het terrein van centrum 127 bis, waarin die gezinnen zullen kunnen worden gedetineerd. Door te eisen

“Ondanks het gebrek aan middelen, is dat beleid overtuigend. De organisaties vragen de overheid dan ook daar meer in te investeren.”

dat de kinderrechten voorrang zouden hebben op alle andere bekommernissen van het migratiebeleid, wil JRS de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens tot haar uiterste consequenties drijven. In 2006 had dit Hof (in de zaak Tabitha Mubilanzila) België immers al veroordeeld wegens onmenselijke behandeling, omdat het een niet-begeleid kind had opgesloten. Wij wachten nu op de uitspraak van het Grondwettelijk Hof.

Samen met acht andere organisaties die verenigd zijn in het platform Kinderen op de vlucht, publiceerde JRS-B in oktober 2012

Een zogeheten “terugkeerhuis”, ook wel “woonunit” genoemd, te Zulte.

de tweede evaluatie van de open wooneenheden (die terugkeerhuizen worden genoemd) na 4 jaar werking. Die evaluatie is hoofdzakelijk gebaseerd op de bezoeken die JRS uitvoerde in 2010 en 2011. De boodschap is duidelijk: ondanks het gebrek aan middelen, is dat beleid overtuigend. De organisaties vragen de overheid dan ook daar meer in te investeren. Sedert het begin van dat project bleven ongeveer drie vierde van de 385 ondergebrachte gezinnen in contact met hun coach en 65 % daarvan vonden een oplossing: ofwel een terugkeer ofwel een verblijfsvergunning. Die huizen zijn dus haast even efficiënt als de gesloten centra, maar ze eerbiedigen veel meer de rechten van de gezinnen en de kinderen. De organisaties hebben een aantal aanbeveling geformuleerd ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken en van Staatssecretaris mevrouw Maggie de Block. Aangezien JRS de enige organisatie was die de ondergebrachte gezinnen geregeld bezocht, is ze dit alternatief voor detentie op de voet blijven volgen in 2012, meer bepaald op het vlak van de politieke partijen.

Inzake detentie gebeurde ons voornaamste pleitwerk (advocacy) in het kader van het DIASP-project, in samenwerking met JRS-Europe.

JRS is de enige organisatie die de gezinnen in de woonunits regelmatig bezoekt.

Besluit

Een activiteitenverslag kan ongetwijfeld een beschrijving geven van de verschillende aspecten van het werk van ons team, maar zoals onze voornaamste gesprekspartners – de vreemdelingen die in de gesloten centra zitten opgesloten – over het algemeen niet worden opgemerkt door de bevolking, blijft ook ons eigen werk dikwijls in de schaduw. Wij vinden echter dat het er niet minder belangrijk om is en om het tot een goed einde te brengen, rekenen wij op de steun die onze vrienden en weldoeners ons op allerlei manieren verlenen.

Vergezellen

Dienen

Verdedigen

JESUIT REFUGEE SERVICE BELGIUM VZW IBAN: BE63 0016 5518 9408

Maurice Liétartstraat 31/ 9

Tel: +32-2-738 08 18

belgium@jrs.net

B- 1150 Brussel

Fax: +32-2-738 08 16

www.jrsbelgium.org

Voor een fiscaal attest (vanaf 40€) kunt u storten op de volgende rekening:

VZW Caritas International, Liefdadigheidsstraat 43, 1210 Brussel

IBAN: BE88 0000 0000 4141 of BIC: BPOT BEB1, onder vermelding van “P168JRS”

Verantwoordelijke uitgever: Baudouin Van Overstraeten, c/o JRS-Belgium